

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะ มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การเลือกตัวอย่างประชากร
2. การสร้างแผนการสอน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกตัวอย่างประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโชติตสไมสร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนในภาคปลายปีการศึกษา 2535 จำนวน 209 คน
2. เลือกตัวอย่างประชากรโดยนำคะแนนจากแบบทดสอบประจำภาคต้นที่นักเรียนทำคะแนนได้ต่ำกว่าร้อยละ 40 ได้จำนวนนักเรียนทั้งหมด 60 คน
3. เรียงลำดับคะแนนของนักเรียนที่ได้ต่ำกว่าร้อยละ 40 จากน้อยไปหามาก แล้วจับคู่คะแนนของนักเรียนที่ได้คะแนนเท่ากัน หรือใกล้เคียงกันได้ จำนวน 30 คู่ แล้วเลือกนักเรียนคู่ที่ 1-20 มาเป็นตัวอย่างประชากรเพื่อความเหมาะสมในการจัดการสอนซ่อมเสริมจะได้ตัวอย่างประชากร 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน
4. สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากให้กลุ่มทดลองที่ 1 สอนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และกลุ่มทดลองที่ 2 สอนซ่อมเสริม ด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ

การสร้างแผนการสอน

แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดังนี้

1. แผนการสอนซ่อม เสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ
2. แผนการสอนซ่อม เสริมด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ

รายละเอียดในการสร้างแผนการสอน

1. ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 คู่มือการสอนภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หนังสือแบบเรียนภาษาไทย
2. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การใช้ภาษา จากแบบฝึกหัดภาษาไทยของ
กระทรวงศึกษาธิการ แบบทดสอบภาคความรู้ประจำภาคต้น และภาคปลาย ตั้งแต่ปีการศึกษา
2533 - 2535 และจากตำราต่าง ๆ
3. เลือกเนื้อหาที่เป็นข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียน เพื่อนำมาสร้าง
แผนการสอนซ่อม เสริม การเขียนสะกดคำ โดยพิจารณาจาก
 - 3.1 แบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้ทำในชั่วโมง
 - 3.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ประจำภาคต้น และภาคปลาย ของปีการศึกษา
2533-2535
 - 3.3 รายการจุดประสงค์ใน ป.02
 - 3.4 การสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถามในแต่ละชั่วโมงที่สอน

สรุปเนื้อหาที่เลือกได้ดังนี้

1. เรื่องการใช้พจนานุกรม
2. เรื่องความสำคัญของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องและคำที่มีกสะกดผิด
3. เรื่องการสะกดคำที่เกี่ยวข้องกับการใช้วรรณยุกต์
4. เรื่องการสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์
5. เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้สระไอ โอ อัย และ โอย
6. เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้ตัว น และ ณ
7. เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้คำควบกล้ำ ร ล คำพ้องรูปและคำพ้องเสียง
8. เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต
9. เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้ ศ ษ และ ส

4. จัดทำตาราง รายการเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแผนการสอนซ่อม เสริมการเขียน
สะกดคำ จากข้อ 3 ดังนี้

ตารางที่ 1 แผนการสอนการ เขียนสะกดคำ

ลำดับแผนการสอน	เนื้อหา
แผนการสอนที่ 1	เรื่องการใช้พจนานุกรม
แผนการสอนที่ 2	เรื่องความสำคัญของการ เขียนสะกดคำให้ถูกต้องและคำที่มีกสะกดผิด
แผนการสอนที่ 3	เรื่องการสะกดคำที่เกี่ยวข้องกับการใช้วรรณยุกต์
แผนการสอนที่ 4	เรื่องการสะกดคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์
แผนการสอนที่ 5	เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้สระไอ ไอ อัย และ โย
แผนการสอนที่ 6	เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้ตัว น และ ณ
แผนการสอนที่ 7	เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้คำควบกล้ำ ร ล คำพ้องรูปและ คำพ้องเสียง
แผนการสอนที่ 8	เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต
แผนการสอนที่ 9	เรื่องการสอนสะกดคำที่ใช้ ศ ษ และ ส

5. กำหนดองค์ประกอบของแผนการสอนซ่อม เสริมการ เขียนสะกดคำ ดังนี้

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม

เนื้อหา

กิจกรรมการเรียนการสอน

- ชี้นำ
- สอน
- สรุปรูป

การประเมินผล

สื่อการสอน

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นดำเนินการสอนแต่ละชั้นของแผนการสอน
ซ่อม เสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะ ซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบชั้นดำเนินการสอนซ่อม เสริมด้วยวิธีฝึกสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะ

ชั้นดำเนินการสอน	แผนการสอนซ่อม เสริม ด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ	แผนการสอนซ่อม เสริม ด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ
ชั้นนำ	<ul style="list-style-type: none"> - เล่น เกม - สนทนาซักถาม - ร้อง เพลง - อ่านบทร้อยแก้ว - เล่นกิจกรรมผสมผสาน 	<ul style="list-style-type: none"> - เล่น เกม - สนทนาซักถาม - ร้อง เพลง - ปรินาคำทาย - เล่นกิจกรรมผสมผสาน
ชั้นสอน	<p>เน้นกิจกรรมการเขียนเป็นหลัก และอาจมีกิจกรรมการฟัง พูด อ่าน บ้างตามธรรมชาติ ของการเรียนภาษา</p>	<p>สัมพันธ์ทักษะทั้ง 4 อย่าง คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การฟัง - การพูด - การอ่าน - การเขียน
ชั้นสรุป	<p>ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป หลักเกณฑ์เรื่องที่เรียนโดยวิธี ต่าง ๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แข่งขัน เขียนคำ - ฝึกการสะกดคำที่เขียน - ทำแบบฝึกหัด - จัดบันทึก - เล่น เกม - คัดตัวบรรจง 	<p>ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป หลักเกณฑ์เรื่องที่เรียนโดยวิธีต่าง ๆ ต่าง ๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เล่น เกม - อ่านคำประพันธ์ - เขียนตามคำบอก - ฝึกการสะกดคำที่เขียน - จัดบันทึก - แข่งขัน เขียนคำ - ร้อง เพลง

7. นำแผนการสอนทั้ง 2 วิธี (18 แผน) ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนซ่อมเสริมภาษาไทย ตรวจสอบและแก้ไข แล้วนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

8. นำแผนการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเวฬุราชิน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงในเรื่องการใช้ภาษา ปริมาณเนื้อหา เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและความเหมาะสมในการใช้สื่อจัดกิจกรรม

9. นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ทดลองใช้กับตัวอย่างประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความสามารถทางด้านภาษาไทย ชนิดแบบทดสอบสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากสำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.) 3.3706 และค่าความเชื่อถือได้ .7856

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางด้านภาษาไทย ชนิดแบบทดสอบสะกดคำ ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน

2. สอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ด้วยตนเอง โดยกำหนดการสอนดังนี้

ตารางที่ 3 วันและเวลาที่ใช้ในการทดลองสอน

วัน	เวลา	วิธีสอนซ่อมเสริม
จันทร์	15.30 - 16.30 น.	วิธีฝึกการสะกดคำ
พุธ	15.30 - 16.30 น.	วิธีสัมพันธ์ทักษะ

ผู้วิจัยสอนนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ กลุ่มทดลองที่ 2 ด้วยวิธีสัมพันธทักษะ ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการทดลองสอน 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 คาบ

3. เมื่อทดลองสอนครบตามกำหนดเวลาแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถทางด้านภาษาไทย ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) และหลังการทดลอง (Post-test) ของแต่ละกลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

2. เปรียบเทียบค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนทดสอบหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05